

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **NA VRŠKU, s.r.o.**, se sídlem Harrachov 14, zast. Mgr. Tomášem Kaplanem, advokátem se sídlem Římská 104/14, Praha 2, proti žalovanému: **Státní zemědělský intervenční fond**, se sídlem Ve Smečkách 33, Praha 1, proti rozhodnutí regionálního odboru Státního zemědělského intervenčního fondu v Hradci Králové ze dne 15. 3. 2013, č. j. SZIF/2013/0078989, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2013, č. j. 11 A 68/2013 - 16,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností žalovaný (dále jen „stěžovatel“) brojí proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2013, č. j. 11 A 68/2013 - 16, kterým soud odmítl žalobu žalobce proti Oznámení o ukončení administrace žádosti v rámci PRV vydanému stěžovatelem dne 15. 3. 2013 (dále jen „oznámení“) a postoupil věc Ministerstvu zemědělství. Městský soud konstatoval, že proti žalobou napadenému rozhodnutí je přípustný opravný prostředek odvolání, přičemž stěžovatel žalobce nesprávně poučil o nepřipustnosti opravného prostředku.

Ke své kasační stížnosti připojil stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který odůvodnil tím, že výkon napadeného usnesení městského soudu spočívá v postoupení věci Ministerstvu zemědělství, které bude bez dalšího vázáno lhůtami pro vydání rozhodnutí o opravném prostředku proti oznámení podle části druhé správního řádu. Stěžovatel považuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti za nezbytné z důvodu zachování právní jistoty a předejití vydání případně nicotných správních aktů. Výsledek posouzení dané věci Nejvyšším správním soudem bude totiž znamenat rovněž určení věcně příslušného orgánu k posouzení opravného prostředku žalobce proti oznámení. Pokud by nedošlo k přiznání odkladného účinku a následně by bylo kasační stížností napadené rozhodnutí zrušeno, znamenalo by to neodstranitelný zásah do práv hájených stěžovatelem, neboť zrušené rozhodnutí by již bylo v mezidobí „konzumováno“, a to postupem Ministerstva zemědělství v souladu s právním názorem vysloveným v usnesení městského soudu.

Žalobce ve svém vyjádření k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že v daném případě není splněna ani jedna z podmínek pro přiznání odkladného účinku ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. (tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí

znamenat pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem). Stěžovatel totiž žádným způsobem netvrdí ani neprokazuje, jaká újma by mu nepřiznáním dokladného účinku mohla vzniknout, natož aby tvrdil a prokázal, že tato újma bude nepoměrně větší, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám, tj. zejména žalobci. Žalobce je toho názoru, že stěžovateli žádná újma v důsledku nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nehrozí, naopak žalobci hrozí a již vzniká újma spočívající v průtazích řízení, čímž mu vzniká majetková škoda. Žalobce dále připomněl, že každá podaná kasační stížnost může zvrátit napadené rozhodnutí dotčených správních orgánů a zasáhnout do právní jistoty účastníků řízení. Domnívá se také, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým je povinnost rozhodujícího orgánu (a právo účastníka) projednat věc v přiměřené lhůtě.

Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užijí přiměřeně.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých se zrušujícím rozhodnutím městského soudu, nese v dané věci stěžovatel. Hrozbu nepoměrně větší újmy musí stěžovatel jednak dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti. Kasační soud není povolán k tomu, aby za navrhovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74).

V nyní posuzované věci stěžovatel v odůvodnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvádí, v čem spatřuje újmu, jež by mu vznikla výkonem rozhodnutí městského soudu a tím pádem ani netvrdí, že tato újma je nepoměrně větší, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout dalším osobám. Naproti tomu stěžovatel argumentuje vznikem právní nejistoty, která by nastala v případě, že by Ministerstvo zemědělství ve věci rozhodlo a následně by Nejvyšší správní soud svým rozhodnutím napadené usnesení městského soudu zrušil. Stěžovatel tak zřejmě spatřuje újmu zejména v tom, že Ministerstvo zemědělství se bude muset řídit závazným názorem uvedeným v usnesení městského soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a rozhodnout o odvolání proti oznámení, přičemž stěžovatel je toho názoru, že odvolání není v daném případě přípustné.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že existenci právní nejistoty a možné predejití vydání případně nicotných správních aktů nelze považovat za důvod, který by sám o sobě, navíc bez bližšího rozvedení, mohl obstát jako důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V rámci rozhodování o odkladném účinku Nejvyšší správní soud nehodnotil, zda by v dané věci mohlo jít o nicotnost rozhodnutí či nikoli, to by šlo daleko nad rámec posuzování nynějšího návrhu na přiznání odkladného účinku. Je však možno v obecnosti konstatovat, že na nicotné rozhodnutí se hledí jako na neexistující, zdánlivé, které nevyvolává

pokračování

žádné účinky, a proto nemusí být respektováno (k pojmu nicotnosti srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010 - 65, zejména jeho část IV., toto usnesení je dostupné z www.nssoud.cz stejně jako další zde citovaná rozhodnutí zdejšího soudu). Stěžovatel přitom vůbec neobjasnil, proč by obava z vydání nicotného rozhodnutí měla značit jakoukoli újmu, když s nicotností je pojmově spjata absence jakýchkoli účinků.

Ani z poukazu na právní nejistotu nelze dovodit žádné konkrétní tvrzení o újmě, která by stěžovateli hrozila. Nejvyšší správní soud sice u některých žádostí po posouzení konkrétních okolností přiznal odkladný účinek kasačním stížnostem proti rozsudkům krajských soudů, které rušily správní rozhodnutí. V mnohých těchto rozhodnutích o odkladném účinku je pojednáno i o možném v zásadě nežádoucím stavu dotýkajícím se právní jistoty spočívajícím ve vydání nového rozhodnutí s obsahově odlišným výrokem a následném „obživnutí“ rozhodnutí původního na základě zrušení rozsudku krajského soudu (ke shrnutí judikatury zdejšího soudu v daném směru srov. usnesení ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 61/2013 - 20, které navazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikované pod č. 1255/2007 Sb. NSS). V nynějším případě však nemůže jít o riziko existence protichůdných rozhodnutí v téže věci v návaznosti na „obživnutí“ zrušeného rozhodnutí, jelikož městský soud žádné rozhodnutí nerušil, jen věc postoupil Ministerstvu zemědělství ve smyslu § 46 odst. 5 s. ř. s. V takovém případě pak bylo na stěžovateli, aby okolnosti, v nichž spatřuje pro sebe újmu, náležitě popsal, což ovšem neučinil. Ani z tvrzení, že zrušení usnesení městského soudu, aniž by byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, by znamenalo zásah do zájmů hájených stěžovatelem, jelikož by zrušené usnesení bylo „konzumováno“ postupem Ministerstva zemědělství, není možno vyvodit, jakou újmu má stěžovatel na mysli. Není vůbec zřejmé, v čem konkrétně by měla spočívat stěžovatelova újma v návaznosti na „konzumaci“ usnesení městského soudu. Nejvyšší správní soud přitom není oprávněn ani povinen za stěžovatele újmu dovozovat.

Stěžovatel tak konkrétně netvrdil, v čem by pro něj měla újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. spočívat, jeho návrhu tak nebylo možno již z tohoto důvodu vyhovět. Proto již nebylo předmětné zkoumat také rozpor s důležitým veřejným zájmem. Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu